

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.640 van 24 januari 2011
in de zaak A. 196.692/IX-6830**

In zake : Martin CARRISSEMOUX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tineke Verstraete
kantoor houdend te Sint-Denijs-Westrem
Drie Koningenstraat 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 juni 2010, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 7 april 2010 van de gerechtelijk directeur
van de federale politie te Kortrijk, waarbij de aan Martin Carrissemoux toegekende
evaluatie met eindvermelding “bevredigend” wordt gehandhaafd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld
overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van

23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 december 2010.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tineke Verstraete, die verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Els Van Rossem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is hoofdinspecteur van politie bij de federale gerechtelijke politie te Kortrijk.

3.2. Naar aanleiding van een eerder gevoerde evaluatieprocedure laat de gerechtelijk directeur van de federale gerechtelijke politie te Kortrijk met brief van 24 februari 2010 weten dat “[g]elet op de vastgestelde vormfouten bij het opstellen van het evaluatieverslag d.d. 16/10/2009 van HINP Carrissemoux werd besloten dit evaluatieverslag in te trekken, de procedure te hernemen en een nieuw evaluatieverslag op te stellen [...]”

3.3. Op 24 februari 2010 bezorgt de evaluator een voorstel van evaluatieverslag aan de verzoeker, waarop de eindvermelding “bevredigend” voorkomt.

De verzoeker bezorgt op 1 maart 2010 zijn nota met opmerkingen aan de evaluator. Hij vult ze aan op 3 maart 2010.

3.4. Op 8 maart 2010 vindt een evaluatiegesprek plaats tussen de verzoeker en zijn evaluator.

De verzoeker tekent dezelfde dag voor ontvangst en voor “niet akkoord” en bezorgt een nota met opmerkingen aan zijn evaluator.

3.5. Met een brief van 24 maart 2010 wijst de directeur-generaal van de federale gerechtelijke politie het verzoek tot wraking van de eindverantwoordelijke in verzoekers evaluatieprocedure af.

3.6. Op 7 april 2010 beslist de eindverantwoordelijke verzoekers evaluatie met eindvermelding “bevredigend” te handhaven, op grond van de vaststelling dat de uitgebrachte evaluaties “niet het voorwerp uitmaken van het beroep van de verzoeker”.

Dit is de bestreden beslissing. Zij is aan de verzoeker ter kennis gebracht op 8 april 2010.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van de verwerende partij

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep bij gebrek aan belang in hoofde van de verzoeker.

Zij stelt dat de verzoeker geen nadeel ondergaat van de bestreden beslissing, aangezien artikel VII.I.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (het RPPol) bepaalt dat de eindevaluatie “bevredigend” betekent dat de geëvalueerde op algemene wijze beantwoord heeft aan de verwachtingen die in hem werden gesteld, zodat aan die beoordeling geen rechtstreeks nadelige consequenties verbonden zijn; in dezelfde gedachtegang kan ook enkel tegen een beoordeling “onvoldoende” beroep worden gesteld.

Beoordeling

5. In zijn memorie van wederantwoord wijst de verzoeker er terecht op dat een vermelding “goed” voor hem voordeliger ware geweest en dat de behaalde vermelding in zijn nadeel kan spelen wanneer hij met andere kandidaten in concurrentie komt voor het begeven van een betrekking. Hij wijst er even terecht op dat hij een moreel belang heeft bij de vernietiging van de behaalde vermelding en dat hij, in geval van vernietiging, een nieuwe beoordeling zal moeten krijgen die rekening houdt met de overwegingen van het vernietigingsarrest.

6. De exceptie wordt niet aangenomen.

V. Onderzoek van het vierde middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoeker stelt dat, met betrekking tot de evaluatie, artikel VII.I.1 RPPol voorschrijft dat de minister van Binnenlandse Zaken de generieke functies moet bepalen en de basis- en positiecompetenties ervan moet omschrijven. Zijn evaluatie is gebeurd zonder dat de minister de basis- en positiecompetenties omschreven heeft; bijgevolg is hij beoordeeld op grond van een competentieprofiel dat geen reglementaire basis heeft.

8. De verwerende partij heeft zich ter zake niet verdedigd.

Beoordeling

9. Artikel VII.I.1 RPPol, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 20 december 2007, bepaalt:

“Het evaluatiedomein van ‘de overeenstemming van de beroepsbekwaamheden van het personeelslid met het competentieprofiel van de uitgeoefende functie’ bestaat uit de volgende drie types van competenties waarbij voor elk type vijf niveaus zijn vastgelegd:

- 1° de basiscompetenties die gemeenschappelijk zijn voor de profielen van alle functies in de politiediensten;
- 2° de positiecompetenties die gekoppeld zijn aan de positie van de functie in de politiediensten;
- 3° de specifieke competenties die gekoppeld zijn aan de specificiteit van de functie, aan haar strategisch referentiedomein en aan de activiteiten die in het raam van die functie worden uitgeoefend.

Elke functie is verwant aan een generieke functie die wordt omschreven volgens de positie die wordt bekleed. De minister bepaalt de generieke functies en omschrijft de basis- en positiecompetenties ervan.

De basis- en positiecompetenties vormen het generieke deel van het competentieprofiel en zijn gegroepeerd in een referentielijst vastgesteld door de minister.

Op vraag van de eindverantwoordelijke voor de evaluatie vult de evaluator het generieke deel van het competentieprofiel van de generieke functie aan door specifieke competenties, hetzij uitgekozen onder de competenties van de door de minister bepaalde referentielijst, hetzij omschreven door de evaluator volgens de door de minister vastgestelde methodologie.”

10. De verzoeker is blijkens de bestreden beslissing geëvalueerd in de generieke referentiefunctie van consulent-medewerker met inachtneming van de basiscompetenties en de positiecompetenties die als bijlage bij die beslissing gevoegd zijn.

De verwerende partij toont evenwel niet aan dat deze generieke functies en hun basis- en positiecompetenties door de minister van Binnenlandse Zaken vastgesteld zijn, zoals artikel VII.I.1, tweede lid, RPPol voorschrijft. Zij erkent zelfs dat er geen ministerieel besluit daarover bestaat.

De verwerende partij verwijst wel naar een bespreking gevoerd in de vergadering van 23 maart 2005 van het Hoog Overlegcomité 44 van de politiediensten. Evident kan het resultaat van die bespreking niet in de plaats gesteld worden van het reglementair vereiste ministerieel besluit.

11. De bestreden evaluatie van de verzoeker is gebeurd met inachtneming van basis- en positiecompetenties die niet rechtsgeldig vastgesteld zijn. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 7 april 2010 van de gerechtelijk directeur van de federale politie te Kortrijk, waarbij de aan Martin Carrissemoux toegekende evaluatie met eindvermelding “bevredigend” wordt gehandhaafd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 januari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche